

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białym Podlaskiej

DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE

ul. Wawrzyni 10
21-500 Białe Podlaskie
tel. 83 341 64 52
regionalia@mbp.org.pl

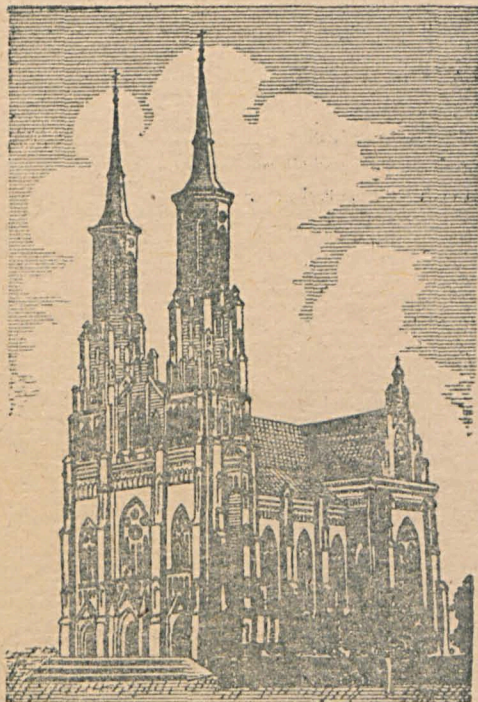
WIADOMOŚCI DIECEZJALNE PODLASKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok XXXV

Kwiecień 1966

Nr 4

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

KURIA DIECEZJALNA — SIEDLCE — ŚWIERCZEWSKIEGO 60

TELEFON 7 26

SPIS TREŚCI

SPRAWY DUSZPASTERSKIE

36.	I. Kazania dla dorosłych	73
	II. Kazania dla młodzieży	78
	III. Kazania dla dzieci	87
	IV. Kazania pierwszopiątkowe	94
	V. Nauki stanowe dla rodziców	95
	VI. Nauki stanowe dla młodzieży	95

Wydawca: Kuria Diecezjalna w Siedlcach

Nakład 800 egz. Pap. druk. sat. kl. V, 70 g, 61×86. Oddano do składu 19. II. 1966 roku. Podpisano do druku 9. III. 1966 roku. Druk ukończono w marcu 1966 roku. Nr zamówienia 37/66. M-46.

Drukarnia Loretańska, Warszawa 4, ul. J. Sierakowskiego 6.

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE PODLASKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok XXXV

Kwiecień 1966

Nr 4

SPRAWY DUSZPASTERSKIE

36

TEMATYKA KAZAŃ NA ROK JUBILEUSZOWY — 1966

I. KAZANIA DLA DOROSŁYCH

NIEDZIELA II PO WIELKANOCY — 24. IV. 1966 r.

Plon męczeńskiej śmierci św. Wojciecha

1. „Jeśli ziarno nie obumrze...”
2. Dzieło św. Wojciecha w kształtowaniu religijności.
3. Aktualność ideałów Wojciechowych: żarliwość apostołska.
4. Chrześcijańska wymiana wartości duchowych między narodami.

NIEDZIELA III PO WIELKANOCY — 1. V. 1966 r.

Kościół Chrystusowy prowadzi wszystkie narody do Chrystusa

1. Oblicze świata starożytnego w oczekiwaniu na prawdę.
2. Dobra nowina dla świata pogańskiego.
3. Owoce Ewangelii: świętość i bohaterstwo.

UROCZYŚĆ KRÓLOWEJ POLSKI — 3. V. 1966 r.

Kazanie o oddaniu się wiernych w macierzyńską niewolę Matce Bożej za Kościół

NIEDZIELA IV PO WIELKANOCY — (św. Stanisława) — 8. V. 1966 r.

Znaczenie kultu św. Stanisława

1. Przypomnienie historyczne: działalność i śmierć męczeńska św. Stanisława.
2. Kanonizacja św. Stanisława w r. 1253 i jej znaczenie dla rozbitego na dzielnice narodu.
3. Momenty narodowe w kulcie św. Stanisława.
4. Kościół ratuje jedność Narodu.

NIEDZIELA V PO WIELKANOCY — 15. V. 1966 r.

Kościół matka narodów Europy i ich kultury

1. Okres wielkich przeobrażeń — wędrówki ludów.
2. Ewangelizacyjna misja Kościoła.
3. Duchowa asymilacja ludów i tworzenie się ich kultury.

UROCZYŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO — 19. V. 1966 r.

„Będziecie mi świadkami”

NIEDZIELA PO WNIEBOWSTĄPIENIU PAŃSKIM — 22. V. 1966 r.

Chrzest Polski aktualizacją przyjścia Chrystusa

1. Przez chrzest człowiek zostaje zaślubiony Chrystusowi i wszczepiony w Jego Mistyczne Ciało.
2. W r. 966 przez Chrzest Polska weszła w orbitę aktualizacji zbawczego dzieła Chrystusa.
3. Zadanie wiernych w Mistycznym Ciele.

UROCYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO — 29. V. 1966 r.

Zesłanie Ducha Świętego umocnieniem wszczepienia w Chrystusa

PONIEDZIAŁEK W OKTAWIE ZESŁANIA DUCHA ŚW. — 30. V. 1966 r.

Zadanie Maryi — Oblubienicy Ducha Św. i prototypu Kościoła

UROCYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ — 5. VI. 1966 r.

Narodziny Kościoła w Polsce

1. Pierwsi misjonarze — bp Jordan.
2. Jak w katakumbach na grobach męczenników powstawały ołtarze, tak na grobie św. Wojciecha — Kościół Polski.
3. Dzieło bł. Radzyna i jego następców w Gnieźnie.

UROCYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA — 9. VI. 1966 r.

Boże Ciało w polskiej tradycji religijnej

NIEDZIELA II PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 12. VI. 1966 r.

Wejście nasze w służbę Ewangelii (Pięciu Braci Męczenników, św. Brunon, Świerad, Benedykt)

1. Życie religijne.
2. Apostolstwo.
3. Męczeństwo.
4. Ewangelia miłości i pokoju.

NIEDZIELA III PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 19. VI. 1966 r.

Życie z Chrystusem w Kościele

1. Świętość jedyną odpowiedzią na łaskę Chrztu św.
2. Cześć świętych źródłem i wyrazem życia religijnego w Polsce.
3. Realizacja Ewangelii przez różnorodne formy świętości.

NIEDZIELA IV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 26. VI. 1966 r.

Wiek świętości w Polsce

1. Odrodzenie życia religijnego w Polsce w XIII w.
2. Święci plonem gorliwości ewangelicznej.
3. Odrodzenie religijne zapowiedzią odrodzenia narodowego.

UROCYSTOŚĆ ŚW. PIOTRA I PAWŁA — 29. VI. 1966 r.

Święto jedności Kościoła

NIEDZIELA V PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 3. VII. 1966 r.

Polska ośrodkiem ewangelizacji ludów ościennych

1. Nawrócenie Pomorza (pierwsze misje z Polski, św. Otton z Bambergu).
2. Polskie misje wśród Prusów (fundacja dobroska bł. Bogumiła) i na Litwie (bł. Wit).

NIEDZIELA VI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 10. VII. 1966 r.

W służbie miłosierdzia chrześcijańskiego

1. „Coście uczynili jednemu z braci moich najmniejszych, mnieście uczynili“.
2. Różnorodność form odpowiedzi na wezwanie ewangeliczne. Instytucje miłosierdzia chrześcijańskiego w Polsce (szpitale, przytulki, montes pietatis).
3. Aktualność tego wezwania.

NIEDZIELA VII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 17. VII. 1966 r.

Akademia Krakowska

1. Nauka i szkolnictwo chrześcijańskie w wiekach średnich.
2. Założenie Akademii Krakowskiej.
3. Odnowienie Akademii za Jagiellę.
4. Znaczenie i zadanie Uniwersytetu Jagiellońskiego w życiu polskim.

NIEDZIELA VIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 24. VII. 1966 r.

Zasługi Kościoła dla piśmiennictwa i języka

1. Dziejopisarstwo.
2. Hagiografia.
3. Polskie przekłady Pisma św.
4. Kaznodziejstwo.

NIEDZIELA IX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 31. VII. 1966 r.

Sredniowieczna sztuka chrześcijańska

1. Budownictwo kościelne.
2. Służba liturgiczna i teatr misteryjny.
3. Poezja.
4. Plastyka.
5. Muzyka.

NIEDZIELA X PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 7. VIII. 1966 r.

Łączność organizacji pracy z życiem religijnym

1. Organizacje cechowe.
2. Bractwa kościelne.
3. Etyka zawodowa.
4. Opieka społeczna.

NIEDZIELA XI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 14. VIII. 1966 r.

Polska w chrześcijańskiej rodzinie narodów

1. Chrzest Litwy.
2. Paweł z Włodkowic w obronie pokojowej ewangelizacji.
3. Jagiellońska idea współżycia narodów.

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIECIA MATKI BOZEJ — 15. VIII. 1966 r.

Królowa Wniebowzięta — nasz wzór i źródło nadziei

NIEDZIELA XII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 21. VIII. 1966 r.

Odrodzenie Trydenckie

1. Sytuacja Kościoła przed Soborem Trydenckim.
2. Nauka Soboru Trydenckiego.
3. Odrodzenie Kościoła przed Reformą Trydencką.

NIEDZIELA XIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 28. VIII. 1966 r.

Odnowa Trydencka w Polsce

1. Oblicze religijne w Polsce w dobie reformacji i Soboru.
2. Błędy religijne w Polsce.
3. Reforma Hozjańska w Polsce.
4. Sejm Parczowski a Sobór Trydencki.

NIEDZIELA XIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 4. IX. 1966 r.

Przełomowe czasy wołają o nowe formy wychowania chrześcijańskiego

1. Działalność Jezuitów.
2. Seminarium Duchowne.
3. Św. Stanisław Kostka.

NIEDZIELA XV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 11. IX. 1966 r.

Realizacja zamierzeń unijnych w Polsce

1. Unia na Soborze Florenckim (1439).
2. Próby jej realizacji w Polsce.
3. Unia Brzeska z r. 1595.
4. Unia Ormian polskich.

NIEDZIELA XVI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 18. IX. 1966 r.

Chrześcijańskie ideały rycerstwa polskiego

1. Chrześcijaństwo w średniowieczu uszlachetnia obyczaje rycerskie.
2. Poczucie odpowiedzialności za świat chrześcijański.
3. Wiedeń — Chocim — Grunwald — jako przykłady.

NIEDZIELA XVII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 25. IX. 1966 r.

Kościół budzi sumienie narodu

1. Ujemne zjawiska w życiu narodowym i religijnym w XVII w.
2. Od Skargi do Słubów Jana Kazimierza.
3. Ku pogłębieniu życia religijnego.

NIEDZIELA XVIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 2. X. 1966 r.

Zadanie duchownych w kształtowaniu odrodzenia kulturalnego i społecznego doby Oświecenia

1. Pijarska reforma szkolnictwa.
2. Komisja Edukacji Narodowej.
3. Sejm Czteroletni.
4. Próby pogłębienia życia religijnego.

NIEDZIELA XIX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 9. X. 1966 r.

Religia ostoją Narodu w dobie niewoli

1. Wiara źródłem nadziei wolności.
2. Katolicyzm jako czynnik sprzyjający zachowaniu polskości.
3. Religijne ramy życia narodowego.

NIEDZIELA XX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 16. X. 1966 r.

Chrześcijańskie inspiracje literatury narodowej

1. Myśl mesjanistyczna wyrazem nadziei chrześcijańskiej.
2. Motywy religijne w literaturze romantycznej.
3. Cyprian Norwid — poeta katolicki.

NIEDZIELA XXI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 23. X. 1966 r.

Odrodzenie katolickie w XIX wieku

1. Zmartwychwstańcy.
2. Nowe zakony polskie.
3. Apostolstwo świeckich i odrodzenie idei franciszkańskiej (O. Honorat i Brat Albert).

UROCZYSTOŚĆ CHRYSZTUSA KRÓLA — 30. X. 1966 r.

W służbie Chrystusa Króla przez świętość na codzień

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH — 1. XI. 1966 r.

Wierzę w świętych obcowanie

DZIEŃ ZADUSZNY — 2. XI. 1966 r.

Pamięci naszych zmarłych

NIEDZIELA XXIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 6. XI. 1966 r.

Polacy na szlakach misyjnych

1. Polacy na dalekich misjach.
2. Sylwetki polskich misjonarzy.
3. Przykład — O. Beyzym, O. M. Kolbe.

NIEDZIELA XXIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 13. XI. 1966 r.

Kościół towarzyszy Polakom na obczyźnie

1. Wielka Emigracja.
2. Za chlebem.
3. Towarzystwo Chrystusowe.
4. Polacy i duszpasterstwo emigracyjne w Stanach Zjednoczonych.

NIEDZIELA XXV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 20. XI. 1966 r.

Kościół w Polsce Odrodzonej

1. Odrodzenie intelektualne (KUL).
2. Życie religijne.
3. Katolicka myśl społeczna.
4. Z Chrystusem przez męczeństwo okupacji.

NIEDZIELA I ADWENTU — 27. XI. 1966 r.

Ku pełni życia w Chrystusie

1. Dzieje Kościoła w Polsce nacechowane ciągłym rozwojem.
2. Są one świadectwem dążenia ku pełni życia w Chrystusie.
3. Każde pokolenie, a więc i nasze ma przed sobą takie samo dążenie.

NIEDZIELA II ADWENTU — 4. XII. 1966 r.

Odpowiedzialność za skarb wiary

1. Dzieje Kościoła w Polsce wyrazem czynnej odpowiedzialności kolejnych pokoleń za los Narodu.
2. Historia wykazuje ich poczucie odpowiedzialności za życie społeczne i kulturalne.
3. Ciągłe próby wniesienia w nie ducha chrześcijańskiego.

UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP. — 8. XII. 1966 r.

Dogmat Niepokalanego Poczęcia

NIEDZIELA III ADWENTU — 11. XII. 1966 r.

Z perspektywy Tysiąclecia

1. Przed każdym pokoleniem stawały inne problemy.
2. Każde pokolenie musiało szukać chrześcijańskiego rozwiązania problemów swoich czasów.
3. Przed tym samym zadaniem stoi nasze pokolenie.

NIEDZIELA IV ADWENTU — 18. XII. 1966 r.

Wobec Soboru Watykańskiego II

1. Uchwały Soboru hasłami dla nowych czasów.
2. Kościół Polski aktywną częścią Kościoła.
3. Wzmoczone i rozszerzone zadania LUDU Bożego.

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA — 25. XII. 1966 r.

List Pasterski Episkopatu na zakończenie Roku Jubileuszowego

UROCZYSTOŚĆ ŚW. SZCZEPANA — 26. XII. 1966 r.

Aby w nas łaska Chrztu św. daremna nie była

II. KAZANIA DLA MŁODZIEŻY

NIEDZIELA II PO WIELKANOCY — 24. IV. 1966 r.

Plon męczeńskiej śmierci św. Wojciecha.

1. Św. Wojciech życie swoje złożył w ofierze za wiarę.
2. Nie mniejszym bohaterem jest młodzieniec, który konsekwentnie daje świadectwo swej wierze przez postępowanie w jej duchu w każdej okoliczności życia, nie wstydząc się jej nigdy.

NIEDZIELA III PO WIELKANOCY — 1. V. 1966 r.

Co światu przyniósł Chrystus?

1. Oblicze świata starożytnego w oczekiwaniu na prawdę.
2. Dobra nowina dla świata pogańskiego.
3. Owoce Ewangelii: świętość i bohaterstwo.

UROCZYSTOŚĆ KRÓLOWEJ POLSKI — 3. V. 1966 r.

1. Obchodząc tę uroczystość, świadczymy, że dzieje nasze związane są nierozdzielnie z Maryją.
2. Już od zarania naszych dziejów zakorzeniony był w sercach polskich kult dla Matki Bożej.
3. Młodzież polska powinna przejąć na siebie to wspaniałe dziedzictwo, pogłębiając w swoim sercu miłość ku Bogarodzicy.
4. Przejmując to dziedzictwo, pomodlę się za tych, którzy mi je przekazali.

NIEDZIELA IV PO WIELKANOCY — 8. V. 1966 r. (Św. Stanisława Bpa).

Jam jest pasterz dobry

1. Św. Stanisław nie zawahał się poświęcić życia w obronie deptanych przez króla zasad moralnych.
2. Nie wstydzic się swoich przekonań religijnych.

3. W miarę możności przeciwdziałać zepsuciu kolegów, zwłaszcza poprzez własny przykład.

4. Wyłączyć się świadomie z rozmowy, w której będą poruszane „niewłaściwe“ tematy.

NIEDZIELA V PO WIELKANOCY — 15. V. 1966 r.

Bądźcie wykonawcami słowa

1. I ciebie doprowadził...

2. Czy zdajesz sobie jasno sprawę, coś otrzymał w momencie gdy woda Chrztu św. spływała na twoje czoło?

3. Czy jesteś wierny obietnicom Chrztu św. jakie w twoim imieniu złożyli Bogu twoi rodzice chrzestni?

4. Ponowię obietnicę Chrztu św. dziś lub innego dnia przy wieczornym pacierzu.

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO — 19. V. 1966 r.

Twoje wniebowstąpienie

1. I my wszyscy mamy kiedyś wstąpić do nieba. Dla tego celu stworzył nas Bóg.

2. Nasze wstępowanie do nieba powinno odbywać się przez całe życie.

3. Nie będzie miał swego wniebowstąpienia, kto za niebem nie tęsknił, kto nie usiłował pokonywać każdego dnia przeszkód (grzechu), zagradzających drogę do nieba.

4. Zastanowię się szczegółowo nad jedną z moich wad, przemyślę środki poprawy.

NIEDZIELA PO WNIEBOWSTĄPIENIU PAŃSKIM — 22. V. 1966 r.

Nasz Chrzest

1. Dusza człowieka ochrzczonego to żywa świątynia Trójcy Św.

2. Nie bezczęśćć tej świątyni niegodnym dziecka Bożego postępowaniem.

3. W ciągu dnia przypomnę sobie, że Pan Bóg wybrał mnie na swoje mieszkanie, wyrażę podziękowanie i pragnienie wierności.

UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO — 29. V. 1966 r.

On was wszystkiego nauczy

1. Ogień i wicher, symbole obecności i działania Ducha Św. w sercach apostołów i wszystkich chrześcijan.

2. Duch Św. gotowy jest i twoje serce rozplomić i wzbudzić w nim umiłowanie tego, co piękne, szlachetne.

3. Od twojej dobrej woli zależy poddać się działaniu Ducha Św. Trzeba jak apostołowie w wieczerniku tego pragnąć i modlić się, by i na ciebie Duch Św. ze swymi darami zstąpił.

4. W tym tygodniu w pełnieniu moich obowiązków będę się kierować motywem „dania ze siebie jak najwięcej“.

UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ — 5. VI. 1966 r.

Idąc tedy, nauczajcie...

Apostołowie słowa, przykładu, modlitwy, cierpienia.

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA — 9. VI. 1966 r.

Pokarm mocnych

1. Przyjście wcielonego Boga do ludzkiego serca, czy może być większe, bardziej pożądane szczęście dla wierzącego chrześcijanina?

2. Częsta Komunia św. źródłem wytrwania w Bożej łasce.

3. Czemu tak rzadko zbliżasz się do Stołu Pańskiego.

4. Przed wyjazdem na odpoczynek wakacyjny przystąpię do spowiedzi i Komunii św.

NIEDZIELA II PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 12. VI. 1966 r.

Boże zaproszenie

„Wynijdź rychło na ulice...”

1. Bóg cię szuka, ściga natchnieniami swej łaski, budzi nienasyconym nieczym stworzonym głód szczęścia pełnego, który tylko On może zaspokoić.

2. Wynijdź Mu na spotkanie, przyjmując na siebie niosące wolność duchową słodkie jarzmo Jego przykazań.

3. Możesz zapomnieć o wielu sprawach, ale nie wolno ci nigdy zapomnieć o tej najważniejszej: Bóg jest moim Ojcem, Bóg mnie szuka...

4. W tygodniu poświęć kilka minut czasu, aby nawiedzić Najświętszy Sakrament i powiedzieć Panu Jezusowi, że ja również Go szukam.

NIEDZIELA III PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 19. VI. 1966 r.

Niespokojne jest serce nasze

1. Zgubiona drachma i zblakana owca, to obraz duszy człowieka, który zerwał duchową łączność z Bogiem i błąkał się po manowcach świata, pełen niepokoju i rozczarowań.

2. Pozwól się schwycić ścigającemu cię swą łaską Dobremu Pasterzowi, który jedynie obdarzyć cię może wewnętrznym pokojem i nadać istotny sens twemu życiu.

3. Bez Bożej pomocy niemożliwy rozwój łaski Bożej w duszy. „Beze mnie nic nie możecie uczynić...”

4. W czasie letniego odpoczynku dobrowolnie nie opuszczę ani razu Mszy św. — aby nie stać się zgubioną owcą.

NIEDZIELA IV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 26. VI. 1966 r.

Twoja przyjaźń z Chrystusem

1. Św. Piotr wtedy dokonał obfitego połowu, kiedy Chrystus znalazł się w jego łodzi.

2. Jeśli chcesz, aby płodnym było twoje życie na żywot wieczny, staraj się o żywą, bliską, wewnętrzną łączność z Chrystusem. „Trwajcie we mnie, a ja w was, a wiele owoców przyniesiecie”.

3. „Głębię duchową” mego życia podtrzymywać będę przez codzienną modlitwę rano i wieczorem.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. PIOTRA I PAWŁA — 29. VI. 1966 r.

Święto jedności Kościoła

1. Wszyscy ochrzczeni stanowimy jedną rodzinę — Kościół św.

2. Rodzina ta uświęca nas.

3. Moja współodpowiedzialność za tę rodzinę.

4. W okresie wakacji również będę się starał pamiętać, że swoim postępowaniem daję świadectwo imieniu chrześcijanina, które noszę (przestrzeganie przykazań Bożych, obecność na Mszy św. niedzielnej).

NIEDZIELA V PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 3. VII. 1966 r.

Niech szuka pokoju

„Jeśli tedy ofiarujesz dar twój do ołtarza...”

1. Należy mieć serce otwarte do zgody, inaczej modlitwa nie będzie skuteczna.

2. Uczyn pierwszy krok w kierunku pojednania się z nieprzyjazną osobą.

3. I to jak najrychlej.

4. Pomodłę się za wszystkich, którzy mogą mieć do mnie jakiś żal, otwieram „nową kartę“ (bez uprzedzeń i zawiści), dla moich dotychczasowych kontaktów towarzyskich.

NIEDZIELA VI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 10. VII. 1966 r.

Żal mi ludu

1. Spotykasz się często z ludzkim cierpieniem w takiej czy innej jego postaci.

2. Umiej współczuć i w miarę możliwości śpiesz z pomocą.

3. W tym tygodniu nie minę obojętnie człowieka potrzebującego pomocy, przynajmniej ofiarując za niego modlitwę.

NIEDZIELA VII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 17. VII. 1966 r.

Chrześcijanin czynu

„Nie każdy, który mi mówi Panie, Panie...“

1. Bądź chrześcijaninem nie tylko w słowie, ale i w czynie.

2. Nie tylko w czynie, ale i w sercu.

3. Tyleś wart, ile warte twoje myśli, pragnienia, pobudki działania. „Gdzie skarb twój, tam i serce twoje“.

4. W tym tygodniu bardziej stanowczo niż do tej pory będę oddalać myśli obniżające „mój lot“.

NIEDZIELA VIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 24. VII. 1966 r.

Synowie światłości

1. Przecistawia Jezus „synów tego świata“, synom światłości.

2. Synem światłości jesteś, jeśli idziesz przez życie drogą jaką Chrystus słowem i przykładem swoim światu ukazał. „Kto idzie za mną, nie chodzi w ciemnościach“.

NIEDZIELA IX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 31. VII. 1966 r.

Zapiakał nad nimi

1. Jeruzalem, nad którym Jezus płacze, obrazem duszy zatwardziałej w złem, głuchej na głos łaski.

2. Nie ma w takiej duszy pokoju, która w zaślepieniu swoim ryzykuje swoje zbawienie.

3. Proś Jezusa, aby Jego łzy nie odnosiły się nigdy do ciebie, aby nie sprawdzała się nad tobą Jego bolesna skarga: „Nie poznałeś czasu nawiedzenia twego“.

4. „Nawiedzenie“ przychodzi również w postaci zwracanych ci uwag. Postaram się wszystkie czynione mi uwagi na temat mego postępowania — rozważyć bez uprzedzeń.

NIEDZIELA X PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 7. VIII. 1966 r.

Konieczna cnota

1. Bez pokory zanika duch prawdziwej religijności.

2. Łatwo się wtedy budzi skłonność do pogardzania i lekceważenia drugich.

3. Natomiast pokora prowadzi do oddawania czci Bogu, do prawdziwej skruchy za popełnione grzechy, do miłości bliźniego, która się nad niego nie wynosi.

4. W tym tygodniu będę się starał nie prowadzić rozmów na temat własnej osoby.

NIEDZIELA XI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 14. VIII. 1966 r.

Effetha!

„I rzekł do niego: Effetha, otwórz się“.

1. Duchowo głusi są ci, którzy mają uszy otwarte na wszystko, tylko nie na prawdy i wskazania wiary.
2. Będę się starał z każdego usłyszanego kazania wydobyć dla siebie praktyczne zastosowanie.

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIECIA NMP. — 15. VIII. 1966 r.

Per aspera ad astra!

1. Wniebowzięcie — ukoronowanie godności najdoskonalszego człowieka ale również i jego zasług.
2. Chwała niebieska — moim przeznaczeniem.
3. Życie NMP — wzorem mojej drogi do nieba.
4. W bieżącym tygodniu odmawiając Zdrowaś Maryjo, będę się starał wymawiać słowa Pozdrowienia Anielskiego w sposób świadomy i jak najbardziej serdeczny.

NIEDZIELA XII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 21. VIII. 1966 r.

Bliźni twoim bratem

1. Tyle miłujesz Boga, ile miłujesz bliźniego.
2. Tyle kochasz bliźniego, ile umiesz przebaczać, być życzliwym i uczynnym dla wszystkich. „Cokolwiek uczynicie jednemu z tych braci moich...“
3. W tym tygodniu zaplanuj i spełnij kilka dobrych czynów wobec niego otoczenia.

NIEDZIELA XIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 28. VIII. 1966 r.

Trąd duszy

„Idźcie, okażcie się kapłanom...“

1. Trąd — obraz duszy w stanie grzechu.
2. Nikt cię z niego nie zdoła uleczyć, tylko Chrystus.
3. Czeka na ciebie w konfesjonale, by dokonać cudu oczyszczenia.
4. Odpoczynek wakacyjny zakończę przystąpieniem do spowiedzi i Komunii św.

NIEDZIELA XIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 4. IX. 1966 r.

Szukajcie najpierw Królestwa Bożego

1. Z doświadczenia wiesz, że szukając szczęścia wbrew Bogu, a chociażby poza Nim, nie nasycisz serca, które pragnie szczęścia bez braków, pełnego, trwałego.
2. Odważ się postawić Boga i żywą łączność z Nim przez łaskę i wierność Jego woli na czoło wszystkich swych dążeń, a przekonasz się na sobie o prawdziwości obietnicy Chrystusowej: „Wszystko inne będzie wam przydane“.
3. Już od tego tygodnia rozpocznę systematyczne uczęszczanie na lekcje religii.

NIEDZIELA XV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 11. IX. 1966 r.

Póki czas mamy, czyńmy dobrze

1. Człowieka w kwiecie wieku niosą do grobu. I młodzi umierają.
2. Strusia polityka odkładać myśl o śmierci na stare lata. Nie wiesz czy ich doczekasz. Przez całe życie trzeba się uczyć sztuki dobrego umierania. „Quotidie morior...“

3. Jakie życie, taka śmierć. Doczesność posiewem wieczności.
4. Od samego początku nie dopuszczę do zaniedbań w nauce.

NIEDZIELA XVI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 18. IX. 1966 r.

Czy jesteś uczynny?

„Przyjacielu, posiadź się wyżej“.

1. Zyczliwość szczerą, gotowość do niesienia pomocy tym, którym przy dobrej woli miałbym możliwość pomóc, to obowiązek chrześcijanina, który chce nim być nie tylko z nazwy.
2. Zwłaszcza być uczynnym w stosunku do tych, z którymi nas łączy węzły przyjaźni i koleżeństwa.
3. Umieć ustępować miejsca drugim, walczyć z egoizmem.
4. W tym tygodniu — mając do wyboru — świadomie zrezygnuję na rzecz bliźniego z tego co lepsze, wygodniejsze.

NIEDZIELA XVII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 25. IX. 1966 r.

Które jest największe przykazanie?

1. „Nauczycielu, które jest największe przykazanie...“
2. Nie rozłączajmy tego, co Bóg złączył. Nie ma prawdziwej miłości Boga bez miłości bliźniego. I odwrotnie.
3. „Coście uczynili jednemu z tych braci moich najmniejszych“.
4. Nie dopuszczę nawet myśli do postawy lekceważącej wobec starszych i słabszych.

NIEDZIELA XVIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 2. X. 1966 r.

Odpuszczają ci się grzechy twoje

1. Taki jest porządek Boskiej mądrości: najpierw należy uleczyć duszę, a potem ciało.
2. Prosimy o dobra doczesne takie czy inne. Stańmy się ich godnymi przez zaprowadzenie ładu moralnego w duszy przez skrucę szczerą, przez radykalne zerwanie z grzechem i z okazją do niego.
3. W tym tygodniu w intencji własnej duszy wezmę udział w nabożeństwie różańcowym.

NIEDZIELA XIX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 9. X. 1966 r.

Odnówcie się duchem umysłu waszego

1. Jedna jest tylko droga w życiu konsekwentnego chrześcijanina: naprzód i wwyż.
2. Bierność, zastój, świadome zaprzestanie dążenia każdego dnia do odnawiania się wewnętrznego, jest równoznaczne z cofaniem się, z oddalaniem się od Boga.
3. Każdy dzień — nowy krok naprzód na drodze duchowego postępu.
4. W ciągu tygodnia w pacierzu wieczornym dokonam krótkiego rachunku sumienia za każdy miniony dzień.

NIEDZIELA XX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 16. X. 1966 r.

Nie marnuj czasu!

„Baczenie pilnie...“

1. Rozporządzamy tylko chwilą obecną: Wykorzystujmy ją zgodnie z wolą Bożą.
2. Czekająca nas wszystkich wieczność będzie tylko odpowiednikiem tego, jak wyzyskujemy każdorazowo chwilę obecną.
3. Nie odkładajmy na później, co według oczekiwania Bożego powinniśmy uczynić teraz...
4. Wszystkie obowiązki w tym tygodniu wykonam terminowo, a nawet to co będę mógł „przed terminem“.

NIEDZIELA XXI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 23. X. 1966 r.

Jako i my odpuszczamy

1. Warunek nieodzowny, byśmy mogli zaskarbić sobie Boże przebaczenie (kto z nas bez grzechu) — przebacząca miłość w stosunku do bliźnich.
2. Niech słowa pacierza: „odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy“... znajdują zawsze pokrycie w naszej wewnętrznej postawie wobec tych, co nas obrazili.
3. Jeżeli jestem z kimś skłócony, wyciągnę pierwszy rękę do zgody, nie będąc więcej wspominając o dawno minionych przykrościach.

NIEDZIELA XXII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 30. X. 1966 r.

Królestwo Boże w was jest

1. Królestwo Boże winno w nas być. On nie zadowoli się zewnętrzną naszą przynależnością do Niego, metryką Chrztu, albo jednym lub drugim zdawkowym gestem religijnych praktyk...
2. Poddaj swój umysł pod Jego prawdę, wolę uzgodnij z Jego prawem, żyj w łasce. To jest królowanie Chrystusa.
3. Aby królestwo Jego coraz bardziej ogarniało moją istotę, w najbliższym czasie (pierwszy piątek miesiąca, pierwsza sobota miesiąca) przystąpię do spowiedzi i Komunii św.

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH — 1. XI. 1966 r.

Wierzę w świętych obcowanie

1. Wszyscy ochrzczeni stanowią jedną rodzinę, do której należą żyjący, dusze w czyścisku przebywające, zbawieni w niebie.
2. Współdziałaj wszystkich w zbawieniu.
3. Zbawieni w niebie jako orędownicy i wzór postępowania.
4. Postaram się zdobyć wiadomości o moim patronie i z jego życia zaprzęgnąć wzór postępowania.

DZIEŃ ZADUSZNY — 2. XI. 1966 r.

Splacony dług

1. Wszyscy ochrzczeni stanowią jedną rodzinę, do której należą żyjący, dusze w czyścisku przebywające, zbawieni w niebie.
2. Miłość bliźniego przekraczająca bramy śmierci.
3. Świadczenie pomocy bliźnim zmarłym — jako wywiązanie się z długu wdzięczności za otrzymane od nich dziedzictwo narodowe, kulturalne, rodzinne itp.
4. Spełnię warunki dla uzyskania odpustu zupełnego dla jakiejś wybranej zmarłej osoby.

NIEDZIELA XXIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 6. XI. 1966 r.

Bądźcie naśladowcami moimi...

1. Postępowaniem swoim wpływamy na otoczenie w dodatnim względnie ujemnym kierunku.
2. Pracując gorliwie nad udoskonaleniem własnego charakteru, pociągamy innych do wstępowania w nasze ślady. „Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli czyny wasze dobre i chwalili Ojca waszego, który jest w niebiesiech“.
3. Jeżeli mam wpływ na otoczenie — świadomie wykorzystam go w tym tygodniu dla jakiegoś dobra, jeśli sam ulegam wpływowi otoczenia — nie pójde za namową do złego.

NIEDZIELA XXIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 13. XI. 1966 r.

Ad maiora natus sum!

1. Hasło życiowe św. Stanisława — Ad maiora natus sum (Żyję dla tego, co wspanialsze, najszlachetniejsze, najpiękniejsze i najtrudniejsze).
2. Entuzjazm i idealizm młodości.
3. Wszystko co najlepsze w służbie Pana Boga.
4. W tym tygodniu bardziej niż zwykle będę przeciwdziałał wszystkim odruchom lenistwa i niesystematyczności w nauce, modlitwie, pracy.

NIEDZIELA XXV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 20. XI. 1966 r.

Zwróć serca nasze ku sobie

„Zwróć serca nas wszystkich ku sobie, abyśmy uwolnieni od pożądań ziemskich, zaczęli tęsknić za niebem“ (Sekreta).

1. Dopóki serce nasze będzie niewolniczo przywiązane do rzeczy stworzonych, dopóty nie będzie zdolne wznieść się ku Bogu.
2. By stać się wewnętrznym wolnym, trzeba specjalnej Bożej pomocy (Beze mnie nic...), której nie odmawia nigdy Bóg tym, którzy jej pragną wytrwale, gorąco o nią proszą, ze źródeł (sakramentów) jej czerpią możliwie często, a godnie.
3. W tym tygodniu przeprowadzę kontrolę swego charakteru mogąc wybierać w sposobie wykonywania obowiązków — wybiorę to co trudniejsze i bardziej wymagające odpowiedzialności.

NIEDZIELA I ADWENTU — 27. XI. 1966 r.

Ku Tobie wznoszę duszę moją

1. Boże Narodzenie powtarza się codziennie. Już przeszło 1900 lat, a w Polsce — 1000 lat.
2. Był kiedyś Adwent oczekiwaniem na przyjście Zbawiciela. Już przyszedł. Ale czy i do twego serca? Czy nie powtarza się tu scena z Betlejem: „nie było dla Niego miejsca?...“
3. Adwent to tęsknota. Zawsze można i trzeba, ale w Adwencie najbardziej wypada tęsknić za Jego narodzeniem się w sercach ludzkich, w sercu moim. On tylko może w pełni nasycić tęsknotę serca ludzkiego za szczęściem prawdziwym. „Pospołu z Nim przyszyły mi wszystkie dobra“.
4. Starannie będę odmawiać modlitwę rano i wieczorem — jako część tego, co ofiarowałem Panu Bogu.

NIEDZIELA II ADWENTU — 4. XII. 1966 r.

Prawy charakter

„Coście wyszli widzieć? Człowieka w miękkie szaty odzianego?“

1. Św. Jan Chrzyciel — wzorem silnego, prawego charakteru. Wierny swoim zasadom aż do śmierci męczeńskiej.
2. Człowiek nie rodzi się z pięknym charakterem. Żeby go zdobyć, trzeba umieć panować nad swymi zachciankami choćby nawet nie były grzeszne. Staraj się hartować swoją wolę w drobnych rzeczach, wtedy będziesz umiał pokonywać wielkie pokusy, gdy na ciebie uderzą.
3. W tygodniu poczynię dobrowolne umartwienia rezygnując z tego co przyjemne ale niekonieczne.

UROCYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP — 8. XII. 1966 r.

Coraz wyżej!

1. Najświętsza wolna od wszelkiego zła.
2. Moje odkupienie dokonało się w inny sposób.

3. Pragnienie ideału i świętości.

4. Zwróć większą niż do tej pory uwagę na unikanie w moim słownictwie niestosownych wyrażań.

NIEDZIELA III ADWENTU — 11. XII. 1966 r.

Pan blisko jest

„Spójrzcie, a podnieście głowy wasze, bo się przybliżyło odkupienie wasze“.

1. Sam Bóg w ludzkiej postaci pojawia się wśród nas. Przynosi prawdę, którą jest On sam. Przykładem swego życia pokazuje, jak wyglądać ma jedynie prawdziwe, pełne, szczęśliwe życie, życie Boże w ludzkiej postaci.

2. Z tymi zbawczymi zamiarami przychodzi do nas w czasie Bożego Narodzenia. Otwórz swe serce przed Nim. On w nim powtórnie chce się narodzić...

3. Uzupełnij ewentualne zaległości w nauce Bożej prawdy (zeszyt, wiadomości).

NIEDZIELA IV ADWENTU — 18. XII. 1966 r.

Gotujcie drogę Pańską

1. Kończy się Adwent. Zbliża się Boże Narodzenie. Chrystus narodził się w stajence Betlejemskiej. Dziś winien narodzić się w duszy twojej.

2. Głos Janowy: „Gotujcie drogę Pańską“ stale się rozlega. Janem jest dziś Kościół katolicki. W każdej z naszych świątyń znajdują się trzy najważniejsze punkty: ambona, konfesjonał, ołtarz. Z ambony Kościół nawołuje, w konfesjonale prostuje ścieżki, przy ołtarzu daje Chrystusa.

3. Spoczął Jezus w żłóbku, aby okazać nam miłość swoją. W rocznicę tego wydarzenia niech spocznie w sercach naszych, byśmy okazali Mu wzajemną miłość. Z dobrej własnej woli, choć nie ma nakazu, przystąpię w tym okresie do Sakramentu Pokuty i przyjmę Komunię św. „Wierzysz, że Bóg narodził się w betlejemskim żłobie, biada ci, jeśli nie narodzi się w tobie“ (Mickiewicz).

4. Aby Chrystus wzrastał we mnie w dalszym ciągu — przystąpię do Komunii św.

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA — 25. XII. 1966 r.

Zwiastuje wam radość wielką

1. Radość z tego, że Bóg jest ze mną a ja z Bogiem.

2. Radość uzewnętrzniona w czynie miłości bliźniego (istota radości świąt Bożego Narodzenia).

3. Dołożę wszelkich starań, aby wszystkich najbliższych w te dni świąt obdarować serdecznością i uśmiechem.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. SZCZEPANA — 26. XII. 1966 r.

Mąż pełen wiary i Ducha Świętego

1. Odwaga w wyznawaniu wiary i poświęcenie swego życia Panu Bogu.

2. „Zwyczajna“ służba powszedniego dnia.

3. Odmawiając w tym tygodniu Wierzę w Boga, będę to czynić bardziej świadomie niż do tej pory — jako wyraz związania mojego życia z Panem Bogiem.

III. KAZANIA DLA DZIECI

NIEDZIELA II PO WIELKANOCY — 24. IV. 1966 r.

Bądź apostołem!

1. Bóg posyła apostołów do wszystkich narodów całego świata.
2. Naszym „apostołem specjalnym“ jest św. Wojciech, męczennik.
3. Kilka wybranych scen z życia św. Wojciecha.

NIEDZIELA III PO WIELKANOCY — 1. V. 1966 r.

Maryja naszą Matką

1. Co to znaczy, że Matka Boża jest prawdziwie naszą Matką — Jej opieka.
2. Jakie mamy obowiązki względem tej niebieskiej naszej Matki.
3. Przy pacierzu pomyśl o tym, czy Matka Boża może być zadowolona z mego postępowania względem moich rodziców?

NIEDZIELA IV PO WIELKANOCY — 8. V. 1966 r.

Świętymi bądźcie!

1. Krótki życiorys (we fragmentach) świętego biskupa Stanisława.
2. A właściwie co to znaczy „być świętym“ w życiu codziennym.
3. Muszę poznać życie wielu różnych świętych, żeby móc ich nie tylko czcić ale i naśladować.

NIEDZIELA V PO WIELKANOCY — 15. V. 1966 r.

Nasz Kościół

1. Jesteśmy w kościele, ale jesteśmy także Bożym Kościołem.
2. W jakim celu Chrystus Pan założył swój Kościół?
3. Muszę współpracować z Kościołem — ale w jaki sposób mam to czynić.
4. Będę się odnosić z wielką życzliwością do ludzi innej religii.

UROCZYŚĆ W NIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO — 19. V. 1966 r.

Moja droga do nieba

1. Każdy z nas ma „także“ iść do nieba i to jest celem naszego życia.
2. Na czym ma polegać „moja“ droga do nieba.
3. Przykładowo: grzeczność, pracowitość, posłuszeństwo.
4. Będę dbać o wzorowe zachowanie się w kościele i na cmentarzu.

NIEDZIELA PO W NIEBOWSTĄPIENIU PAŃSKIM — 22. V. 1966 r.

I wy świadectwo dawać będziecie

1. Chrzest Polski miał miejsce 1000 lat temu — jak to było?
2. „Polska to Matka świętych“, bo wielu Polaków zostało świętymi.
3. A co ze mną? Czy ja jestem na drodze do świętości?
4. Jak trzeba postępować, by być na drodze do świętości.
5. Pomodlę się za moich kolegów, aby wszyscy oni zostali świętymi.

UROCZYŚĆ ZIELONYCH ŚWIĄT — 29. V. 1966 r.

Jestem odpowiedzialny

1. Zesłanie Ducha Świętego — to prawdziwe bierzmowanie świata.
2. Co działa w nas Sakrament Bierzmowania?

3. Moja moralna odpowiedzialność za własną duszę, za rodzinę, za całe moje otoczenie, za naród polski, nawet za cały Kościół.

4. Muszę pamiętać o tym, że uświęconą będzie moja rodzina, gdy ja sam pilnie będę zachowywać wszystkie religijne zwyczaje.

PONIEDZIAŁEK ZIELONYCH ŚWIĄT — 30. V. 1966 r.

Maryja — Matka

1. Matka Boska była z Chrystusem aż do Jego męki krzyżowej.
2. Matka Boska jest z Chrystusem-Kościółem od samego zarania.
3. Matka Boska to Matka świata i to także nasza Matka.
4. Będę dbać o czystość obrazów Matki Boskiej w naszym domu.

UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ — 5. VI. 1966 r.

Śladami apostołów

Apostolstwo słowa, przykładu, modlitwy.

NIEDZIELA II PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 12. VI. 1966 r.

Święci uczą

1. Najwcześniejsi nasi polscy święci i męczennicy.
2. Uczmy się od nich, że trzeba miłować nawet wroga i krzywdziciela.
3. Świętość to uświęcenie wszystkiego, co tylko istnieje wokół mnie.
4. W jaki sposób mogę uświęcić moich kolegów i moje otoczenie?

NIEDZIELA III PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 19. VI. 1966 r.

Drogi świętości

1. Do Jezusa „idą wszyscy, aby Go słuchać“.
2. Jezus uczy nas, że w każdym człowieku jest taka wartościowa moneta, o której on nawet nie wie, że ją ma i że to taka wielka rzecz.
3. Inaczej musi uświęcać się zakonnik, a inaczej poeta, inaczej profesor a inaczej żołnierz, inaczej uczeń, inaczej starzec.
4. Muszę pamiętać, że świętość to nie paciorki, lecz wielka praca.

NIEDZIELA IV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 26. VI. 1966 r.

Dziecko Boże na wakacjach

1. „Jest czas pracy, jest czas odpoczynku“.
2. Uświęcamy się przez pracę, uświęcamy się przez odpoczynek.
3. W górach czy na plaży tak będę postępował, że każdy kto na mnie spojrzy będzie wiedział, że jestem prawdziwie dzieckiem Bożym.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. PIOTRA, I PAWŁA — 29. VI. 1966 r.

Różni, a jednak podobni

1. Nie ma dwóch ludzi zupełnie jednakich, każdy jest inny.
2. Nie ma dwóch świętych całkiem do siebie podobnych.
3. W czym św. Piotr i Paweł są idealnie do siebie podobni — bo obaj pociągają innych ludzi do „szukania Boga“ we wszystkim.
4. W czasie wakacji nie opuszczę ani razu wieczornego pacierza.

NIEDZIELA V PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 3. VII. 1966 r.

Nasza praca dla Chrystusa

1. Rychło po swoim chrzcie Polacy zaczęli nawracać swych sąsiadów.
2. Kilka scen historycznych tych prac.
3. „Być Polakiem“ to wielka sprawa i to wielki obowiązek.

NIEDZIELA VI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 10. VII. 1966 r.

Bądź miłosierny

1. Dla nakarmienia głodnych Pan Jezus czyni aż cud rozmnożenia chleba.
2. Różne formy miłosierdzia chrześcijańskiego.
3. Przez całe 1000 lat w miłosierdziu chrześcijańskim Polacy widzieli wielką radość swego życia.
4. Jaki uczynek miłosierdzia spełnił w tym tygodniu?

NIEDZIELA VII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 17. VII. 1966 r.

Z dziejów naszej nauki

1. Znamy różne rodzaje szkół i sami ходzimy do szkoły.
2. Dwa lata temu cała Polska obchodziła 600-lecie Akademii Krakowskiej.
3. Sceny i obrazki z życia uczelni krakowskiej sprzed pół wieku.
4. Znaczenie Uniwersytetu Jagiellońskiego dla całego narodu.
5. Czy pamiętam, że dobra nauka to mój religijny obowiązek?

NIEDZIELA VIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 24. VII. 1966 r.

Mówię po polsku

1. To Pan Bóg dał nam nasz polski język.
2. Po polsku się modlimy, po polsku śpiewamy, po polsku rozmawiamy.
3. Od Mickiewicza, Prusa i Sienkiewicza uczymy się pięknie po polsku mówić i pisać.
4. Codziennie wieczorem poczytam głośno choć kilka zdań z Ewangelii.

NIEDZIELA IX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 31. VII. 1966 r.

Dom modlitwy

1. „Dom mój jest domem modlitwy“.
2. Każdy naród dba o piękno swoich kościołów.
3. Rozejrzyjmy się po naszym kościele... sklepienie, ołtarze, ambona, chrzcielnica, obrazy, chorągwie...
4. Piękno nabożeństw: biel, procesja, ministranci...
5. Jak się mam zachowywać w kościele czyli w „Domu modlitwy“.

NIEDZIELA X PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 7. VIII. 1966 r.

Co zawdzięczamy Kościołowi?

1. Oglądamy w czasie wakacji ruiny starych zamków, wykopaliska etc., a jakie było wówczas ludzkie życie, np. jakieś 600 lat temu.
2. Rzemiosła miały swoje cechy, miasta samorządy, młodzież, uczelnie.
3. Kościół wychowuje ludzi na obywateli uczciwych, honorowych, pracowitych, prawych.
4. Jeżeli znajdę jakikolwiek przedmiot archeologiczny, to go nie poruszę nawet, lecz zawiadomię odpowiednie czynniki.

NIEDZIELA XI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 14. VIII. 1966 r.

Dawajcie, a będzie wam dano

1. „Lepsza dawać niżeli brać“ — wolno brać, ale zawsze jest obowiązek dawania tego samego dobra innym.
2. Nie tylko jednostki, ale i narody muszą praktykować „wdzięczność“.
3. Polska sprzed 600 lat dobrze znała cnotę wdzięczności: — chrzest braterskiej Litwy — praktyka równości wszystkich ludzi wobec prawa.
4. Każdy człowiek — jako Dziecko Boga — ma pełne prawo do szacunku i miłości.

5. W pociągu czy tramwaju zawsze ustąpię miejsca starcowi lub człowiekowi choremu albo matce z małym dzieckiem na ręku.

UROCZYSTOŚĆ Wniebowzięcia Matki Bożej — 15. VIII. 1966 r.

Wniebowzięta naszym wzorem

1. Matka Boska to wzór i w pracy i w modlitwie.
2. Matka Boska to wzór w znoszeniu cierpień.
3. Za to zostaje wywyższoną nad wszystkich — jest wniebowzięta.
4. W moich bólach i cierpieniach będę się starać naśladować Matkę Bożą.

NIEDZIELA XII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 21. VIII. 1966 r.

Kościół miłosiernym Samarytaninem

1. Miłosierny Samarytanin to czasami tylko jednostka, czasami naród, a czasami cały Kościół Boży.
2. Wielkie bratobójstwo rozbitcie Europy sprzed 400 lat.
3. Kościół — jako miłosierny Samarytanin — zwołuje Sobór do Trydentu.
4. Lekarstwa soborowe to prawda, miłość i modlitwa.
5. Muszę się pilnować, aby nie być samolubem i egoistą.

NIEDZIELA XIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 28. VIII. 1966 r.

Znowu do szkoły

1. Za kilka dni wracamy do szkoły, do pracy, do nauki.
2. Ten nowy rok pracy musi być dla nas dobrym rokiem, rokiem dobrej nauki i rokiem dobrych ocen.
3. 400 lat temu założono w Polsce mnóstwo szkół i to dobrych szkół.
4. To były najlepsze czasy naszego narodu i naszej ojczyzny.
5. Nie opuszczę ani jednej godziny katechizacji w tym roku.

NIEDZIELA XIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 4. IX. 1966 r.

Czy mam powołanie?

1. Czasami widzimy na ulicy młodą zakonnice lub kleryka z Seminarium.
2. To szczęście dla Kościoła, gdy ma dużo zakonnic i wielu księży.
3. Ale trzeba mieć powołanie. Co to jest powołanie?
4. A może i w mojej duszy jest powołanie, a o tym nie pomyślałem?
5. W tym roku będę starać się być uczynnym i pomocnym dla kolegów.

NIEDZIELA XV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 11. IX. 1966 r.

Aby byli jedno

1. Pan Jezus założył tylko jeden swój Kościół, ale ludzie dopuścili, że podzieliło się chrześcijaństwo na różne wyznania.
2. Już od kilku lat coraz częściej słyszymy o „ekumenii“ czyli o jedności całego chrześcijaństwa.
3. W Polsce już o tym mówiono 400 lat temu i o to się modlono.
4. Podać krótko o Unii Brzeskiej i o św. Jozafacie, o św. Andrzeju.
5. Będę odmawiał „Pod Twoją obronę“ w intencji zjednoczenia chrześcijaństwa.

NIEDZIELA XVI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 18. IX. 1966 r.

Co znaczy być rycerzem?

1. Pamiętamy z „Potopu“ hetmana Stefana Czarnieckiego, a z „Ogniem i mieczem“ pana Podbipięty Litwina i Jana Skrzetuskiego ze Zbaraża.

2. Nasi pradziadowie wychowywali się na książkach „Rycerze Okrągłego Stołu“ i „Legenda Grała“ dlatego byli jak Zawisza Czarny.
3. Kościół wychowywał rycerzy na ludzi prawych i prawdziwie honorowych.
4. Każdy dawny rycerz miał poczucie swojej odpowiedzialności za swój naród i za cały Kościół Boży.
5. Muszę być człowiekiem, który nigdy nie kłamie, jak Zawisza Czarny.

NIEDZIELA XVII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 25. IX. 1966 r.

Mamy także wady

1. Każdy z nas ma cnoty, ale ma także i trochę wad.
2. Każdy naród ma również nie tylko cnoty, ale i wady — tak było i jest również i z naszym narodem choćby 300 lat temu.
3. Dwa opisy z „Potopu“ — obrona Jasnej Góry i śluby Jana Kazimierza.
4. Obraz Jana Matejki: „Kazanie Skargi“ — cała nadzieja to: to pachole, które słucha kazania. Nadzieja w młodości.
5. Będę czytał historyczne książki Kraszewskiego, aby lepiej znać i lepiej kochać własny naród.

NIEDZIELA XVIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 2. X. 1966 r.

Powrót do zdrowia

1. Przyjemnie jest patrzeć na człowieka, gdy z ciężkiej choroby powraca do zdrowia — podobnie jest i z chorym narodem.
2. 200 lat temu nie było dobrze w naszej ojczyźnie — ale dobro przemogło: Komisja Edukacji Narodowej, Sejm Czteroletni i Konstytucja Trzeciego Maja — to znaki wielkości narodu.
3. Nastąpił upadek polityczny, ale nie moralny.
4. Jak na sztandarach cesarza Konstantyna została tylko ta jedna idea „in hoc vinces“ — tylko w Krzyża nauce nasze zbawienie.
5. Będę często używał pozdrowienia: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus“, bo to i polskie i katolickie.

NIEDZIELA XIX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 9. X. 1966 r.

Światło w ciemnościach

1. Rozbiory kraju przyniosły ze sobą wszystkie nieszczęścia i biedy.
2. Okupanci narzucili swoją kulturę i swoje języki.
3. W obronie polskiej mowy stanął Kościół ze swymi polskimi kazaniami, a gdy nie stało polskiej państwowej władzy, Kościół zajął się organizowaniem życia społecznego i kulturalnego.
4. Nauczę się odmawiania Różańca i będę miał swój własny różaniec.

NIEDZIELA XX PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 16. X. 1966 r.

Myśl Boża w piśmie

1. Największym bogactwem każdego narodu jest jego literatura.
2. Literatura narodowa pokazuje najświętsze wartości narodu.
3. Nie było ani jednego poety czy pisarza języka polskiego, który by choć jednego utworu nie poświęcił Matce Bożej.
4. Mesjanizm polski zachęca do pogłębienia życia religijnego.
5. Przeczytam z „Potopu“ opis obrony Jasnej Góry.

NIEDZIELA XXI PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 23. X. 1966 r.

Brat Albert

1. Niedługo, bo w sam dzień Bożego Narodzenia będziemy obchodzić 50-lecie śmierci Adama Chmielowskiego czyli brata Alberta.

2. Inwalida z Powstania Styczniowego, artysta malarz, opiekun biedoty, założyciel zakonów („Najpiękniejszy człowiek mego pokolenia“).

3. Coraz pełniejsze odrodzenie życia katolickiego — mniej opowiadać, a bardziej po katolicku żyć.

4. Ofiaruję swoją Komunię św. w intencji wyniesienia na ołtarze brata Alberta.

UROCZYSTOŚĆ CHRYSTUSA KRÓLA — 30. X. 1966 r.

Nasz Król

1. Chrystus Król, to nasz brat, przyjaciel, mistrz — ale to i Król.

2. Od chwili chrztu jesteśmy w Niego wszczępieni — w mojej krwi jest Jego Krew, a więc musimy Nim żyć (per ipsum et cum ipso...).

3. W każdej Mszy Jezus czeka na mnie jako darowujący przyjaciel.

4. Muszę dobrze poznać liturgię Mszy św.

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH — 1. XI. 1966 r.

Bracia z naszej rodziny

1. Święci to najbliżsi nasi przyjaciele, to najlepsi bracia nasi.

2. Dają przykład życia, ale i pomagają swym wstawiennictwem u Boga.

3. Wszyscy święci Polacy z całego tysiąclecia mną się interesują, mnie znają i mnie kochają — a ja ani ich nie znam, ani ich imienia.

4. Muszę poznać życie przynajmniej czterech polskich świętych.

DZIEŃ ZADUSZNY — 2. XI. 1966 r.

Modlimy się za zmarłych

1. Pamiętamy o poległych bohaterach Powstania Warszawskiego.

2. Modlimy się za wszystkich Polaków z całego tysiąclecia.

3. Oczyszczę i uporządkuję przynajmniej dwa groby na cmentarzu.

NIEDZIELA XXIII PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 6. XI. 1966 r.

Na szlakach misyjnych

1. 1000 lat temu przybyli do Polski misjonarze z obcych narodów.

2. Słusznie, że i my udawaliśmy się i udajemy na misje do innych narodów.

3. Arcybiskup Kozłowiecki (więzień z Dachau) jest w Rodezji (Afryka).

4. O Księdzu Janie Beyzymie i jego śmierci między trędowatymi na Madagaskarze vel Maksymilianie Kolbe w Japonii (prasa religijna).

5. Na misje „nie jadę“, ale będę zbierał znaczki pocztowe na ten cel.

NIEDZIELA XXIV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 13. XI. 1966 r.

Też nasi bracia

1. Rok temu po raz pierwszy w warszawskiej pielgrzymce na Jasną Górę brali udział polsko amerykańscy klerycy.

2. Coraz częściej przyjeżdżają do Polski z wizytą różni nasi emigranci.

3. Co czwarty Polak żyjący na świecie mieszka poza granicami Polski i tak już pewnie zostanie.

4. Wielką jest sprawą utrzymywanie łączności z tymi Polakami.

Nawiążę listowny kontakt z polskim dzieckiem w Ameryce.

NIEDZIELA XXV PO ZIELONYCH ŚWIĄTKACH — 20. XI. 1966 r.

W wolnej Ojczyźnie

1. Jak wyglądał Kościół w ciągu dwudziestu lat „Polski Odrodzonej“.

2. Dwóch kardynałów, pięć metropolii, dwadzieścia diecezji, biskup polowy, Katolicki Uniwersytet w Lublinie, Wydziały Teologiczne na Uniwersytecie.

3. Praca Kościoła kończyła zacierać ślady niewoli, gdy zbrodniarz z Hitlerem na czele owładnęli państwem.

4. Naród miał dosyć sił duchowych, aby zwyciężyć terror okupacji.

5. Nawiedzę miejsca uświęcone męczeńską krwią rozstrzeliwanych Polaków i pomodłę się za spokój ich dusz.

NIEDZIELA I ADWENTU — 27. XI. 1966 r.

Praca od nowa

1. Po okropnościach II Wojny Światowej trzeba było wszystko dźwigać z gruzów — domy, szkoły, fabryki, szpitale, kościoły.

2. Oczyszczać z gruzów trzeba także i polskie dusze, bo w tych sprawach nigdy nie jest dość dobra i doskonałości.

3. Obecny stan Kościoła w Polsce — 1 kardynał, trzy metropolie, 25 diecezji, KUL, dwie Akademie Teologiczne i olbrzymia praca katechetyczna.

4. Wszyscy pracujemy nad tym, aby być coraz głębiej katolikami.

5. Zrobię ładną, małą „szopkę betlejemską“ i ofiaruję ją jakiemuś choremu lub samotnemu starcowi.

NIEDZIELA II ADWENTU — 4. XII. 1966 r.

Jestem odpowiedzialny

1. Dzisiaj mamy święto patronki górników — nasi górnicy to ludzie odpowiedzialni, więc wiemy, że będziemy mieli i węgiel i sól, i żelazo i siarkę, i miedź i wapń, wszystko co jest potrzebne krajowi.

2. To jest skutek poczucia odpowiedzialności u górników.

3. To samo ma się z piekarzami, rzeźnikami, kolejarzami, lekarzami. Trudno sobie wyobrazić co by było, gdyby ci ludzie nie mieli poczucia odpowiedzialności, gdyby pracowali tylko wtedy, gdyby im się zachciało, lub pracowali źle i niedbale.

4. Tak samo jest i w sprawach religii. Dostaliśmy ją darmo, ale musimy sami czuwać, aby jej nie utracić ani nie pomniejszyć, by ją w pełni przekazać następnym pokoleniom.

5. Muszę jeszcze lepiej uczyć się religii, bo to ważna sprawa i to nie tylko dla mnie samego.

UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA — 8. XII. 1966 r.

Niepokalana

1. Co zawdzięczamy Matce Niepokalanej? Wszystko i to w każdej dziedzinie.

2. Czy dużo wiemy o Matce Bożej — czy znamy dogmaty maryjne?

3. A co znaczy słowo Niepokalana?

4. Wybiorę z Ewangelii wszystkie zdania, w których jest mowa o Matce Boskiej i nauczę się tych zdań na pamięć.

NIEDZIELA III ADWENTU — 11. XII. 1966 r.

Droge prostujcie Panu!

1. Jan Chrzciciel nas poucza, że najważniejsze zadanie człowieka na ziemi to „prostowanie dróg Pańskich“.

2. Każde pokolenie musi swoje drogi i „na swój sposób“ prostować.

3. W czasie ubiegłego 1000-lecia ileż było tych dróg do prostowania: szkoły, szpitale, ubodzy, ludzie w tatarskim jasyrze, obrona kraju, wojny domowe.

4. A jakie drogi my mamy prostować?

5. Zawsze i wszędzie będę mówić prawdę i tylko prawdę.

NIEDZIELA IV ADWENTU — 18. XII. 1966 r.

Krzywe drogi staną się proste

1. Rok temu jak zakończył swe prace najważniejszy sobór w dziejach Kościoła — Sobór Watykański II.

2. Cały świat nie tylko podziwia, ale i uczy się rozumienia soborowych dekretów i soborowych konstytucji, aby to wcielać w życie.

3. Najwyższy już czas, żebyśmy i my wzięli się do tej pracy, bo to „stało się słowo Pańskie“ do wszystkich ludzi dobrej woli.

4. Przypomnijmy sobie niektóre z soborowych dekretów...

5. Zawsze w czasie Mszy św. będę głośno odpowiadał na wezwania celebransa i wspólnie śpiewał ze wszystkimi.

BOŻE NARODZENIE — 25. XII. 1966 r.

1. Omówić treść Listu Pastorskiego księży biskupów.

2. Odczytać wybrane fragmenty z tego listu.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. SZCZEPANA — 26. XII. 1966 r.

Te Deum laudamus dziękujemy Bogu za to, że wstąpiliśmy w drugie Tysiąclecie.

IV. KAZANIA PIERWSZOPIĄTKOWE

PRZYMIERZE Z SERCEM JEZUSA

Na maj — Początki kultu Serca Jezusowego w Polsce.

1. Dorota z Mątew, Druzbicki, jezuita, pijarzy, wizytki.

2. Pierwsze bractwa Serca Jezusowego.

3. Wzorem ojców pielęgnujmy ten kult.

Na czerwiec — Starania o zaprowadzenie święta Serca Jezusowego.

1. Starania na całym świecie.

2. Królowie i biskupi polscy zabiegają o zatwierdzenie święta Serca Jezusowego.

3. Co czynić, by rozszerzyć królestwo Serca Jezusowego wśród nas.

Na lipiec — Memoriał biskupów polskich z roku 1764.

1. Znaczenie tego dokumentu.

2. Główne myśli przewodnie.

3. Oprzyjmy nasz kult na solidnych podstawach teologicznych.

Na sierpień — Rozwój kultu Serca Jezusowego w Polsce XIX wieku.

1. Rozwój Apostolstwa Modlitwy.

2. Poświęcenie Sercu Jezusowemu Archidiecezji Gnieźnieńskiej i Poznańskiej.

3. Przypomnijmy sobie nasze poświęcenie.

Na wrzesień — Kościoły, ołtarze i inne pomniki kultu Serca Jezusowego.

1. Liczba kościołów Serca Jezusowego i czego ona dowodzi.
2. Ołtarze Serca Jezusowego i ich wymowa.
3. Zburzony przez okupanta pomnik Serca Jezusowego w Poznaniu.

Na październik — Poświęcenie katolickich rodzin w Polsce Sercu Jezusowemu.

1. Dzieje tego poświęcenia.
2. Jego znaczenie.
3. Jak ma wyglądać życie rodziny w duchu Serca Jezusowego.

Na listopad — Poświęcenie społeczności katolickiej w Polsce.

1. Poświęcenie katolików w Polsce z lat 1920 i 1921.
2. Poświęcenie z r. 1951.
3. Czy dochowujemy zobowiązań?

Na grudzień — Perspektywy na przyszłość.

1. Formować życie w szkole Serca Jezusowego.
2. Rozwijać cnoty społeczne sprawiedliwości i miłości.
3. Ufność w Sercu Jezusa niech nam przyświeca w nowym Tysiącleciu.

V. NAUKI STANOWE DLA RODZICÓW

Na maj — Chrzest św. oddaniem człowieka przez Kościół — Bogu.

(W jakim znaczeniu, zakresie, z jakimi skutkami prawnymi, sakramentalnymi, życiowymi; dlaczego rodzicom wolno to robić z dzieckiem; czy wolno komu innemu wbrew woli rodziców i dlaczego).

Na czerwiec — Rodzenie dzieci dla Boga.

(Rodzenie dzieci dla siebie jest postawieniem jako założenia — miłości własnej. Zrodzenie dziecka z miłości do Boga oczyszcza miłość rodzicielską. Owocem tej miłości są święci, liczne powołania, powodzenie w wychowaniu).

Na lipiec — Niedosyt miłości.

(Niedosyt miłości ze strony rodziców i rodziny. Dzieci z rozbitych małżeństw, dzieci przez rodziców nie chciane, dzieci podrzucane na wychowanie do żłóbka, przedszkola, szkoły, internatu — nie z konieczności, ale z wygody; jedyne lekarstwo: rodzic dzieci dla Boga i oddawać Bogu przez Maryję).

Na sierpień — Chrzest Sakramentem trwałym.

(Działającym przez całe życie — ale w jakich warunkach? Co należy uczynić, by człowiek z niego korzystał przez całe życie? „Odnawianie Chrztu“ czyli uświadamianie sobie na nowo coraz lepiej jego znaczenia i obowiązków z niego płynących; odnawianie obietnic Chrztu św. przy I Komunii św. i w Wielką Sobotę, przy Wiatyku; — obchodzenie imienin jako pamiątki Chrztu świętego).

Na wrzesień — Obowiązek nauki religii wynika ze Chrztu św.

(Dla rodziców i dzieci; obowiązek nie kończy się właściwie nigdy, gdyż natura ludzka nie ma granic rozwoju).

Na październik — Oparcie wychowania na Chrście św.

(Kiedy i w jaki sposób rodzice mają rozpocząć pouczanie o Chrście św.; wartość wychowawcza Chrztu św., posiadanie Boga przez Wiarę, Nadzieję i Miłość, współżycie z Bogiem, mieszkającym w duszy; troska o zachowanie Boga).

Na listopad — Zwyczaje dokoła chrzcin.

(Dobre zwyczaje umocnić związkiem z dogmatem; złe zwyczaje, trącające zabobonem — odrzucić; — podnoszące błogosławieństwo dla matki — w razie zgonu dziecka — pocieszające).

Na grudzień — Chrzestni.

(Jakie są ich obowiązki, prawa, jacy powinni być, kto nie może być; co zrobić, jeśli później okażą się niegodni? Czysta intencja (bezzainteresowna) w dobieraniu chrzestnych).

VI. NAUKI STANOWE DLA MŁODZIEŻY

Na maj — Optymizm i spojrzenie w przyszłość nowego Tysiąclecia czerpane z wiary.

Na czerwiec — Odnajdę swoje miejsce w Kościele. (Moje spojrzenie na Kościół).

Na lipiec — Młodość nie powinna się skończyć. (Nasza odpowiedź na hasło: Młodość musi się wyszumieć).

Na sierpień — Jak wygrać młodość włączając się w życie Kościoła? (Próbuję pisać scenariusz dla swojego życia).

Na wrzesień — W jakiej mierze znam swoich kolegów, swoje koleżanki?

Na październik — Nauka Chrystusa pomaga mi i pozwala odkrywać drugiego człowieka we właściwym ujęciu.

Na listopad — Czy wolno mi powiedzieć: „On mnie nic nie obchodzi?“ (Tak mniej więcej powiedział Kain).

Na grudzień — Moje spotkanie z Bogiem w liturgii. (Nawiązanie do Konstytucji o Liturgii).

